

2021.04.05. - Fájdalmasan igaz írás!

2021 Húsvétján:

Van miért imádkozni, bőségesen van miért az „Irgalmasság kilencedét” Nagypénteken elkezdni!

Az alábbi, 2017-es írás az ismert publicista *(aláírás a cikk végén)* tollából származik, és bár a remény hal meg utoljára, mégis az alábbi gondolatok sok vonatkozásban ma még aktuálisabbak, mint keletkezésük idején voltak!

Mottó:

„Aki meg akarja menteni az életét, elveszíti azt, aki pedig elveszíti, megmenti azt az Életre.” (Lk.17,33)

2017. április 1.

„Könyörülj rajtunk Uram!”

Péntek este van... Nagyböjt utolsó előtti péntekének estéje. És szomorú vagyok. Szomorú, mert Európa társadalmainak túlnyomó többsége ostoba, nemtörődöm, rest és hitetlen. Itt játszódik a szeme előtt saját megsemmisülésének forgatókönyve, egy történet csakúgy, mint egy kétezer évvel ezelőtti fájdalmas eseménysor, amelyről nem vesz tudomást, amellyel gúnyolódik, vagy amelyről nem is hallott.

Itt van a szemünk előtt a szeretet isteni megtestesítője, aki gyógyított, halottakat támasztott fel, vakoknak adta vissza a látását, aki tanított, és utat mutatott az emberiségnek. Akit átkozott kezek megfosztottak ruháitól, ólmos, szeges, kampós korbáccsal megkorbácsoltak, töviskoszorút tettek a fejére, leköpdösték, majd egy nehéz kereszttel a gúnyolódó tömeg kíséretében felhajtották a Golgotára, ott kezét és lábát átszögelve keresztre feszítették... a római katona pedig látva, hogy halott, bizonyosságul lándzsájával átdöfte oldalát. Halálát földrengés, vihar követte, s a mára ismét elfeledett nagy beismerés: **„Bűneink rajtunk és fiainkon”... „Ez valóban Isten fia volt”...**

Rövidnek tűnő történet, annál kínzóbb szenvedéssel – *”értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért”*... Bűneink miatt... és azok embertelen ítélete alapján, akik hatalmukat féltve, álságosan és hazug módon Istenre hivatkozva nem ismerték el Őt, akit vártak, akinek jöttét prófétáik megjövendölték, noha tudva tudták, ki felett ítéleznek... **”Bűneink rajtunk és fiainkon”**... - mondta az ítélező a felismerés drámai pillanatában.

Péntek van. A falusi templomban harangja szól. Keresztútra hív ezerötszáz embert, emlékezésre, bűnbánatra int... de a templomban csak pár idős falusi lakos mondja egy-egy stációnál: **„Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged, mert a Te szent kereszted által megváltottad a világot. – Könyörülj rajtunk Uram!”** Uram! Hány templomban ismétlik stációról-stációra ily kevesen, mások helyett is az évszázados fohászokat...

S hány templomban nincs már Keresztút, Szentségimádás, nincs májusi, Máriát köszöntő litánia, Rózsafüzér, Szent Antalra és Szent Józsefre emlékező esti imádság, s ma már az esti Úrangyalát sem mondják, mert nem is tudják mi az... pedig, hozzátartozna a már meghalt szeretteinkért egy Miatyánk és egy Üdvözlégy Mária elmondása is... de ma már szeretteink sem számítanak...

A kocsma tele van, a plázákban tömeg, itt-ott a tüntetéseken ostoba ordítózásban él ki magukat a „tudós” politizálók, a mozikban véres filmek szórakoztatják a nagyérdeműt, akiknek többsége fiatal, s gyorséttermek gyilkos műanyag-menüire is megtelnek ezek az etetőhelyek... a vesztett focimeccs miatt sírnak az emberek, míg a szenvedést, és a Szenvedő Édesanyját látva nincs lelki reakció...

*Határainknál is tömegek... pogány, hitetlen és kapzsi megszállók tömege. Akiknek láttán fél évezrede embermilliók mondták lelkük mélyéből, a hazáért és a kereszténységért harcra készen: „Könyörülj rajtunk, Uram!” **Európa népei azonban ma nem könyörögnek, nem hisznek, s a pénteki Keresztút helyett – még nem látják igazán, de – saját, iszonyatos szenvedésüket választják a bűnbánat és az imádság helyett.***

A franciák gótikus és román stílusú, több évszázados templomaikat rombolják, hogy helyettük pogány imaházakat vagy parkolót és üzletházat építsenek, s a Biblia hangos olvasását már a taláros bűnsegéd ítéli el. Mert ma ez a pogány törvény, amelyet hamarosan a Sharia vált fel Nyugat-Európában. A gyűlölet és a gyilkosság törvénye, a népek kiirtásának törvénye... a kereszténység megsemmisítésének törvénye. Az a törvény, vagy ahhoz nagyban hasonló, amely azt az ártatlant ott, akkor megkorbácsolta, tövissel koronázta, gúnyolta és megölte a kereszten. S akire ma csak kevesen emlékeznek a nagybőjt péntekein...

Igen! Szomorú vagyok, mert a korbácsütések elkezdődtek, a kereszthordozás és a halált hozó Golgota elkerülhetetlen immár. És Európa számára többé nem lesz Feltámadás! Csak romok, akár a római Colosseum...

S hányan fogják egykor büszke keresztény felmenőiket és hitetlen valójukat is megtagadni, hogy életben maradhassanak... hányan fogják feljelenteni egymást a pogány kádinál, és hányan fogják európaiként, keresztény európai testvéreiket megölni bizonyosságul a pogányok előtt, a pogányok parancsára?...

Mi vár még erre az elnemzetietlenített és lelkiismeret nélküli, érzéketlen európai népre, amely soknemzetiségű, s amelyet egykor egyetlen erős kapocs, a kereszténység, az Isten-hit, Róma olvasztott egybe, s amelyet ma Róma választ, morzsol darabokra - visszavonhatatlanul. Ki tudja hány Nagyböjtöt tarthatunk még meg szabadon, s hányszor adatik még meg a bűnbánat, az Isten felé fordulás, a remény és a hit kegyelmi lehetősége?

Nem érezzük-e, hogy mi magunk is éppen olyan pogányok vagyunk, mint azok, akiktől rettegünk? Ők azonban saját vallásuk parancsait életük árán is megtartják... Vajon, ha mi megtartanánk, megtartottuk volna, nem kapnánk mérhetetlen segítséget ebben a Sodomát és Gomorát is túllicitáló világban?

Ám, az egykor keresztény Európa saját Istenétől fordult el, s maga is ráért néhány korbácsütést az érte Szenvedőre... ..

Még van egy péntek a Nagypéntek előtt, amelyen csendesen végig kísérhetjük Jézust azon az úton, amelyet értünk végigszenvedett. Keresztény ország vagyunk – voltunk! Tegyük hát hitet ezen az utolsó nagyböjti pénteken saját templomunkban... **Mert újrakezdve folytatni mindig lehetséges.** S talán soha nem volt akkora szükség erre az egyetlen mondatra, ennek az egyetlen mondatnak szívből és hittel való elmondására, mint ma... a – talán utolsó, pogányoktól mentes, szabad – Nagyböjt péntekén: **„Könyörülj rajtunk Uram!”**

Stoffán György

Imádság minden napra...

Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben; a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk! Esedezve kérjük: „Parancsoljon neki az Isten!” Te pedig, mennyei seregek vezére, a sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére! Amen. ...

Forrás: <http://stoffangyorgy.blogspot.com/2017/04/konyorulj-rajtunk-uram.html>

2021. 04. 05.

www.marianus.eoldal.hu

Szeretettel lejegyezve: M.G.Mária